

само въ мъжи. . . Следъ изпитанията Той  
праща отмора, утѣха; следъ мрака, свѣтлина...

АГНИЦА

(ласкаво, обрадвана). Успокой се, старъ  
бащице. . . Азъ ще те сгрѣя. . .

СТОИМЕНЪ

Моитѣ последни дни могатъ да се пре-  
броятъ. . . Виждамъ края на земния си пжтъ...  
и въ нощта надъ мене свѣти една голѣма  
звезда. . . любимата ми Агница. (Навѣнъ бур-  
ята вилнѣе, налита върху вратитѣ и прозорцитѣ.  
Кандилото изгасва).

СТОИМЕНЪ

Твоитѣ грижи правѣха живота ми сла-  
дъкъ . . . Думитѣ и пѣсенята ти внасяха свѣт-  
лото въ нашия домъ. . . (Захълцва). Единъ до  
другъ. . . всѣкога сърдечни . . . ние дѣлѣхме  
и доброто и неволитѣ . . . Безъ мене . . .

АГНИЦА

Мълчи сега . . . Ти трѣбва да си почи-  
нешъ . . .

СТОИМЕНЪ

Безъ мене ти си пакъ щастлива, ала безъ  
тебъ . . . безъ тебъ какво ще бжда азъ . . .  
(Влиза Иови).

АГНИЦА

(Къмъ влѣзлия). Току що го доведоха . . .  
Заблудилъ се въ снѣжнитѣ виелици . . . За-  
губилъ сили (прегрѣща баща си) . . . Случайни  
минувачи дочули молбитѣ му за помощъ . . .

СТОИМЕНЪ

Безъ тебъ живота ми ще помръкне . . .  
ще стане пусто у дома . . .

ИОВИ

(приближава се). Клетия нашъ пастрокъ!  
Колко ли е страдалъ.